

Πώς γίνεται η Ανάσταση του Χριστού μέσα μας; [2ο Μέρος]

/ [Πεμπτουσία](#)

Αυτός, λοιπόν, που ισχυρίζεται στα πνευματικά, ότι αισθάνεται τις πραγματικότητες που είναι πάνω από το νου, το λόγο και την έννοια, προτού να έλθει σε θεωρία, μοιάζει με τον τυφλό, ο οποίος αισθάνεται μεν όσα αγαθά ή κακά υφίσταται, αγνοεί όμως όσα βρίσκονται μπροστά του και όσα γίνονται γι' αυτόν αιτία ζωής ή θανάτου· γιατί όσα καλά ή άσχημα επακολουθούν γι' αυτόν καθόλου δεν αντιλαμβάνεται και τούτο γιατί έχει στερηθεί την οπτική δύναμη και αίσθηση. Κι έτσι πολλές φορές σηκώνοντας το ραβδί του για να αποκρούσει τον εχθρό του, αντί για κείνον κτυπά κάποτε το φίλο του, ενώ ο εχθρός στέκεται μπροστά στα μάτια του και τον κοροϊδεύει.

Πηγή: Σελίδα κοινωνικής δικτύωσης «ΙΧΘΥΣ»

Την ανάσταση του Χριστού, οι περισσότεροι άνθρωποι την πιστεύουν, είναι όμως πολύ λίγοι εκείνοι που τη βλέπουν καθαρά. Και φυσικά, αυτοί που δεν την είδαν,

ούτε τον Ιησού Χριστό μπορούν να προσκυνούν, ως Άγιο και Κύριο.

«Ουδείς γαρ, λέγεται, δύναται ειπείν Κύριον Ιησούν, ει μη εν Πνεύματι Αγίω», και αλλού «Πνεύμα ο Θεός, και τους προσκυνούντας αυτόν εν Πνεύματι και αληθεία δει προσκυνείν». Ούτε βέβαια λέει το ιερώτατο κείμενο, που καθημερινά απαγγέλλουμε «Ανάστασιν Χριστού πιστεύσαντες», αλλά τί; «Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Άγιον Κύριον Ιησούν, τον μόνον αναμάρτητον».

Πώς λοιπόν μας προτρέπει τώρα το Άγιο Πνεύμα -σαν να είδαμε αυτή που δεν είδαμε- να λέμε «Ανάστα-σιν Χριστού θεασάμενοι», αφού ο Χριστός αναστήθηκε μια φορά πριν χίλια χρόνια και μάλιστα ούτε τότε τον είδε κανείς την ώρα της αναστάσεως; Άραγε μήπως θέλει η θεία Γραφή να λέμε ψέματα; Όχι βέβαια, αλλά αντίθετα μας παραγγέλλει να λέμε την αλήθεια, διότι η ανάσταση του Χριστού γίνεται πραγματικά στην ψυχή κάθε πιστού ξεχωριστά και μάλιστα όχι μια φορά, αλλά -θα τολμούσα να πω- συνεχώς ο Δεσπότης Χριστός ανίσταται μέσα μας λάμπρος ορώντας και απαστράπτοντας τις αστραπές της αφθαρσίας και της θεότητας. Γιατί η φωτοφόρος παρουσία του Αγίου Πνεύματος μας αποκαλύπτει την ανάσταση του Δεσπότη Χριστού όπως μέσα σε πρωινή φωτοχυσία ή καλύτερα μας δίνει το δώρο να βλέπουμε αυτόν τον ίδιο τον αναστημένο Χριστό. Γι' αυτό και λέμε· «Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν» και υποδηλώνοντας τη δεύτερη παρουσία του, τελειώνοντας λέμε· «Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου».

Σε όσους λοιπόν φανερωθεί ο αναστημένος Χριστός ολωσδιόλου πνευματικά φανερώνεται και τον βλέπουν με τα πνευματικά μάτια. Όταν δηλαδή ο Χριστός έλθει μέσα μας με την χάρη του Αγίου Πνεύματος, μας ανιστά εκ νεκρών και μας ζωοποιεί και μας αξιώνει να τον βλέπουμε μέσα μας ολοζώντανο, αυτόν που είναι αθάνατος και ανώλεθρος κι όχι μόνο αυτό, αλλά μας δίνει το χάρισμα να αντιλαμβανόμαστε ότι μας ανιστά μαζί Του και μας συνδοξάζει, όπως λέγεται σε όλη την Αγία Γραφή.

Αυτά λοιπόν είναι τα θεία μυστήρια των χριστιανών, αυτή η κρυμμένη δύναμη της πίστεως μας, την οποία οι άπιστοι ή δύσπιστοι ή, για να πω καλύτερα ημίπιστοι δεν την βλέπουν, ούτε ασφαλώς μπορούν καθόλου να τη δουν.

Άπιστοι, δύσπιστοι και ημίπιστοι είναι αυτοί που δεν αποδεικνύουν την πίστη με τα έργα τους. Γιατί χωρίς έργα και οι δαίμονες πιστεύουν και ομολογούν ότι είναι Θεός ο Δεσπότης Χριστός. «Οίδαμεν γαρ σε», λένε, τον «Υιόν του Θεού», και αλλού· «Ούτοι οι άνθρωποι δούλοι του Θεού του Υψίστου εισίν». Αλλά όμως ούτε τους δαίμονες ούτε κι αυτούς τους ανθρώπους ακόμη θα ωφελήσει αυτή η ομολογία. Διότι κανένα όφελος δεν προκύπτει από αυτή την πίστη, επειδή είναι νεκρή, σύμφωνα με το θείο Απόστολο: «Η πίστις γαρ, λέγει, δίχα των έργων νεκρά

εστίν», όπως ακριβώς και τα έργα χωρίς πίστη. Και γιατί είναι νεκρή; Διότι δεν έχει μέσα της το Θεό που ζωογονεί τα πάντα, διότι αυτόν που είπε· «Ο αγαπών με τας εντολάς τας εμάς τηρήσει, και εγώ και ο Πατήρ ελευσόμεθα και μονήν παρ' αυτώ ποιησόμεθα», δεν προσπάθησε να κλείσει μέσα της. Άστε με την παρουσία του να αναστήσει αυτόν που την έχει εκ νεκρών, να τον ζωοποιήσει και να τον αξιώσει να δει καθαρά, ολοκληρωτικά αυτόν που αναστήθηκε μέσα του και ανέστησε και αυτόν. Νεκρή λοιπόν είναι αυτή η πίστη απ' αυτό ακριβώς, και μάλλον είναι νεκροί όσοι την έχουν αποκτήσει χωρίς όμως να έχουν και έργα. Γιατί η πίστη στο Θεό, ζει πάντοτε και ζώντας ζωοποιεί αυτούς που προσέρχονται με πρόθεση αγαθή και την ασπάζονται. Αυτή η πίστη πολλούς οδήγησε από το θάνατο στη ζωή, προτού να εκτελέσουν τις εντολές του Θεού και τους αποκάλυψε το Χριστό και Θεό. Και αν έμεναν πιστοί στις εντολές του και τις εφάρμοζαν μέχρι θανάτου, επρόκειτο να διατηρηθούν κι αυτοί απ' αυτές -τέτοιοι προφανώς που έγιναν από μόνη την πίστη. Επειδή όμως γύρισαν πίσω σαν το τεντωμένο τόξο και ενεπλάκη σαν στις προηγούμενες πράξεις τους, φυσικά αμέσως ναυάγησαν και στην πίστη και στέρησαν δυστυχώς τους εαυτούς τους από τον αληθινό πλούτο, που είναι ο Χριστός, ο Θεός.

Αυτό ακριβώς για να μην πάθουμε και μείς, ας τηρήσουμε σας παρακαλώ, τις εντολές του Θεού με όση δύναμη έχουμε, ώστε και τα παρόντα και τα μέλλοντα αγαθά να απολαύσουμε, και μάλιστα εννοώ, την ίδια την θέα του Χριστού, την οποία είθε όλοι εμείς να επιτύχουμε με τη χάρη του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, στον οποίο ανήκει η δόξα στους αιώνες. Αμήν.

(«Σταυρός και Ανάσταση» , εκδ Ακρίτας, σ. 152-158)